

Uchwała nr 243/19
Sejmiku Województwa Mazowieckiego
z dnia 17 grudnia 2019 r.

w sprawie skargi na Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego w Warszawie

Na podstawie art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 512, 1571 i 1815) – uchwała się, co następuje:

§ 1.

Skargę pana [...] z dnia 25 października 2019 r. na Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego w Warszawie uznaje się za bezzasadną.

§ 2.

Treść uchwały wraz z uzasadnieniem podlega doręczeniu Skarżącemu.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Mazowieckiego.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodniczący Sejmiku
Województwa Mazowieckiego

Mirosław Adam Orliński

Uzasadnienie

Pan [...] (dalej „Skarżący”), jako pełnomocnik poszkodowanego [...], w skardze z dnia 25 października 2019 r. zarzuca Urzędowi Marszałkowskiemu Województwa Mazowieckiego w Warszawie (dalej „Urząd”) nieprzestrzegania przepisów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 kwietnia 2019 r. w sprawie szczegółowych warunków szacowania szkód w uprawach i płodach rolnych oraz nieprzekazania Skarżącemu kompletnego protokołu oględzin szkód wyrządzonych przez łosie.

Zgodnie z § 41b ust. 2 i 3 Statutu Województwa Mazowieckiego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 145/09 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 7 września 2009 r. w sprawie Statutu Województwa Mazowieckiego, skarga została przekazana Zarządowi Województwa, celem ustosunkowania się, a następnie wraz ze stanowiskiem Zarządu przekazana do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji.

Zarząd Województwa w swoim stanowisku poinformował, że postępowanie wyjaśniające przeprowadzone w powyższym zakresie wykazało, że zarzuty sformułowane w skardze dotyczą działań podjętych w Departamencie Polityki Ekologicznej, Geologii i Łowiectwa (dalej „Departament PE”) w związku z wnioskiem o szacowanie szkód łowieckich w kukurydzy na ziarno, złożonym za pośrednictwem platformy ePUAP w dniu 17 września 2019 r. przez ojca Skarżącego i zawierającym upoważnienie syna do reprezentowania w sprawie.

W dniu 24 września 2019 r. przeprowadzone zostały oględziny uszkodzonej uprawy, na które Skarżący nie stawił się pomimo otrzymania informacji o terminie przedmiotowych oględzin. Protokół oględzin szkody łowieckiej nr 1/PE-II.7135.245.2019.JM z dnia 24 września 2019 r. został przekazany Skarżącemu pismem znak PE-II.7135.245.2019.JM z dnia 27 września 2019 r. – zgodnie z praktyką przyjętą w Departamencie PE w zakresie ustaleń z oględzin prowadzonych bez udziału poszkodowanych (lub ich pełnomocników), mimo że taki obowiązek nie wynika z przepisów ustawy z dnia 13 października 1995 r. - Prawo łowieckie (Dz. U. z 2018 r. poz. 2033, z późn. zm.).

Przedmiotowy protokół zawierał wszystkie elementy określone w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 kwietnia 2019 r. w sprawie szczegółowych warunków szacowania szkód w uprawach i płodach rolnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 776), natomiast dodatkowo uwzględniono w nim: znak sprawy, klauzule RODO, instrukcje dla poszkodowanego, itp., co nie stanowi naruszenia przepisów prawa i służy rzetelnemu wypełnieniu obowiązków informacyjnych względem osoby poszkodowanej.

W zakresie dotyczącym nieoszacowania procentu zniszczenia uprawy na uszkodzonym obszarze, co zdaniem Skarżącego stanowi niedopełnienie obowiązku określonego w § 3 ust. 9 ww. rozporządzenia, należy zauważyć, że pracownicy Departamentu PE nie mieli takiego obowiązku podczas oględzin przeprowadzonych w dniu 24 września 2019 r. Szacowanie strat w kukurydzy na ziarno, jako płodu rolnego, odbywa się zgodnie z § 3 ust. 17 ww. rozporządzenia, który stanowi, że: *„Wysokość odszkodowania za szkody w płodach rolnych ustala się, mnożąc szacunkową masę uszkodzonego płodu rolnego przez jego cenę skupu w regionie powstania szkody, a jeżeli skup nie jest prowadzony – przez wartość wyrażoną przez jego cenę rynkową z dnia ostatecznego szacowania szkody w regionie jej powstania, z uwzględnieniem stanu i jakości płodu rolnego”*. Przywołane rozporządzenie nie uściśla metodyki ustalania szacunkowej masy uszkodzonego płodu rolnego w sytuacji, gdy nie jest on złożony w stogu, stercie lub kopcu – co ma miejsce w analizowanym przypadku. Dlatego też w protokole oględzin szkody łowieckiej nr 1/PE-II.7135.245.2019.JM z dnia 24 września 2019 r. w punkcie 6 (dotyczącym szacunkowego procentu zniszczenia uprawy na uszkodzonym obszarze) zasadnie wpisano, że zostanie on określony podczas zbioru, bowiem wówczas określana jest masa uszkodzonego płodu rolnego przy zastosowaniu metody prób ważonych plonu (w takich przypadkach straty rolnicze z powodu szkód łowieckich to wynik różnicy pozyskanej masy z powierzchni uszkodzonych i nieuszkodzonych).

W sprawie opisanej w skardze szkody zostały ostatecznie oszacowane w dniach 4 i 6 listopada

2019 r. Przedmiotowe szacowanie wykazało, że na podstawie art. 48 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1995 r. - Prawo łowieckie, odszkodowanie nie przysługuje, o czym poinformowano Skarżącego.

W zakresie dotyczącym nieprzekazania Skarżącemu kompletnego protokołu oględzin szkody łowieckiej, ustalono, że przedmiotowy protokół został przesłany za pośrednictwem platformy ePUAP bez załączników (dokumentacji fotograficznej i nagrania video z przeprowadzonych oględzin). Należy jednakże zaznaczyć, że wiązało się to z brakiem możliwości przesyłania plików dowolnej wielkości na adresy skrzytek ePUAP osób fizycznych. W dniu przekazania Skarżącemu ww. dokumentu, tj. 27 września 2019 r. maksymalny pakiet danych (500 MB) można było wysłać za pośrednictwem ePUAP wyłącznie do podmiotów publicznych, które miały odpowiednio skonfigurowane konta ePUAP poprzez repozytoria dokumentów na platformie ePUAP. Natomiast na adresy skrzytek osób fizycznych można było wysłać dokumenty elektroniczne nieprzekraczające 5 MB.

Z uwagi na powyższe przesłano Skarżącemu za pośrednictwem ePUAP wyłącznie protokół oględzin, przy czym został on poinformowany o możliwości przesłania kompletu materiałów drogą pocztową. Dodatkowo, w dniu 4 listopada 2019 r. podczas oględzin z udziałem Skarżącego, poinformowano Skarżącego o przygotowanej do przekazania podczas oględzin płycie z zapisem żądanej dokumentacji. Również w trakcie prowadzenia sprawy Departament PE informował Skarżącego, że całość dokumentacji jest dostępna w siedzibie Urzędu, jednakże każde proponowane rozwiązanie technicznie (tj. przesyłka pocztowa, przekazanie płyty do rąk własnych w terenie lub w siedzibie Urzędu) nie zostało zaakceptowane przez Skarżącego, mimo że umożliwiłoby Skarżącemu pozyskanie żądanej dokumentacji.

Nadmienić należy, że zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1429), udostępnianie informacji publicznej na wnioski następuje w sposób i w formie zgodnych z wnioskiem, chyba że środki techniczne, którymi dysponuje podmiot obowiązany do udostępnienia, nie umożliwiają udostępnienia informacji w sposób i w formie określonych we wniosku. Zatem w omawianym przypadku zasadne było zaproponowanie innej formy udostępnienia żądanej dokumentacji.

Dodatkowo nadmienić należy, że obecnie, zgodnie z instrukcją przekazaną pracownikom Urzędu w dniu 7 listopada 2019 r. (Instrukcja nr 19), istnieje możliwość przesyłania za pośrednictwem ePUAP dużych pakietów danych (do 500 MB) również do osób fizycznych, jednakże nie zmienia to faktu, że w dniu 27 września 2019 r. takiej możliwości nie było, co nie wynikało ze złej woli czy zaniedbania w trakcie prowadzenia sprawy, której dotyczy skarga.

W świetle powyższego Sejmik Województwa Mazowieckiego uznał skargę z dnia 25 października 2019 r. na Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego w Warszawie za bezzasadną.

Jednocześnie informuje się, że zgodnie z art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.): „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.”.